

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35EK/556/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119263411
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119263411.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 36 613 843, proti povinnému: Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - F. W., o vymoženie 167,57 Eur s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 14.11.2019, sp. zn. 35Ek/556/2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.04.2019 domáhal od povinného vymoženiu sumy 167,57 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 14Csp/18/2017-55 zo dňa 20.12.2017 (ďalej len „exekučný titul 1/“) a uznesenia Okresného súdu Bratislava II, č.k. 14Csp/18/2017-62 zo dňa 09.10.2018 (ďalej len „exekučný titul 2/“) .

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 14.11.2019 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti úrokov z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 167,57 Eur od 25.02.2014 do zaplatenia. Svoje rozhodnutie za použitia ustanovení § 48 ods. 3 písm. g/, § 53 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) odôvodnil tým, že podľa výroku I. exekučného titulu 1/ bol oprávnenému priznaný nárok na istinu vo výške 167,57 Eur a úroky z omeškania 5,25% zo sumy 167,57 Eur od 25.02.2014 do zaplatenia, teda bez uvedenia že ide o ročný úrok z omeškania. V návrhu na vykonanie exekúcie však oprávnený nárok na úroky z omeškania špecifikoval ako ročný (úrok z omeškania). Na výzvu súdu zo dňa 18.04.2019, aby k uvedenému exekučnému titulu predložil opravné rozhodnutie, v ktorom bude uvedené o aký úrok z omeškania sa jedná, oprávnený požiadal exekučný súd (viackrát) o predĺženie lehoty, pričom oprávnený ani ku dňu rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka uvedený nedostatok neopravil. Medzi základné predpoklady vedenia exekúcie patrí vykonateľné rozhodnutie, a to jednak po formálnej ako aj materiálnej stránke. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu je daná vtedy, ak na základe vykonateľného rozhodnutia možno bezpečne identifikovať osobu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností, rozsah a obsah plnenia a stanovenie lehoty na plnenie. Vzhľadom na nevymedzenie úroku z omeškania v exekučnom titule 1/ z pohľadu či sa jedná o ročný, mesačný alebo denný, bol v tejto časti výrok exekučného titulu 1/ nejasný a neúplný, a preto materiálne nevykonateľný. Na podporu svojho názoru poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoE/194/2012 zo dňa 14.11.2012, v ktorom tento konštatoval, že „exekučný titul predložený oprávneným je v časti úrokov z úveru materiálne nevykonateľným z dôvodu neurčitosti, a tiež neurčiteľnosti, keď exaktne nevymedzuje, či priznaný 18,5% úrok z úveru je úrokom ročným, mesačným alebo denným.“

3/ Keďže oprávnený, ani napriek výzve súdu (a opakovaným predĺženiam lehoty) nepredložil exekučný titul, z ktorého by vyplýval nárok na úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 167,57 Eur od 25.02.2014 do zaplatenia, čím bol zistený rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom a Exekučným poriadkom, v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. a/ Exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie v tejto časti zamietol.

4/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť oprávneného, ktorou žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť. V sťažnosti uviedol, že Okresný súd Bratislava II napriek viacerým návrhom na opravu rozsudku zo strany oprávneného do dnešného dňa nevydal opravné uznesenie, v ktorom by opravil chybu spočívajúcu v neuvedení slova ročne k 5,25 % zo sumy 167,57 Eur od 25.02.2014 do zaplatenia vo vyššie citovanom rozhodnutí, a to aj napriek tomu, že žalobca ho v pôvodnom konaní požadoval a Okresný súd Bratislava II podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Je zrejmé, že v uvedenom prípade ide o zjavnú chybu v rozsudku Okresného súdu Bratislava II, avšak táto chyba (slovo ročne) sama o sebe nespôsobuje takú vadu exekučného titulu, pre ktorú by okresný súd musel návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti z úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 167,57 Eur od 25.02.2014 do zaplatenia zamietnuť. V zmysle zaužívanej ako aj súdnej praxe platí, že pokiaľ nie je uvedený spôsob žiadny úročenia (napr. z dôvodu zjavnej nesprávnosti ako v tomto prípade) prezumuje sa, že ide o úrok ročný. Ohľadom vyššie uvedeného si oprávnený dovoľuje príkladom poukázať na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 21Cob/349/2008 zo dňa 05.05.2009: „Za nedôvodnú považoval odvolací súd rovnako námietku odvolateľa týkajúcu sa nedostatku údaju vo výrokovej časti rozhodnutia, či v prípade priznaného úroku z omeškania ide o úrok z omeškania denný alebo ročný, nakoľko podľa zaužívanej právnej a súdnej praxe platí (v prospech povinného), že v prípade neuvedenia iného spôsobu úročenia ide o úrok ročný...“ S uvedeným tvrdením sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý predmetné rozhodnutie Krajského súdu v Trnave preskúmal uznesením ÚS SR III. 15/2010-20, pričom sťažnosť voči tomuto rozhodnutiu bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

5/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

8/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná včas, no nie je dôvodná.

10/ Rozhodnutie musí vždy obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností k plneniu ako aj presný rozsah a obsah plnenia. Ak by bol nesprávne nariadený výkon rozhodnutia aj pri nedostatku týchto náležitostí, musel by byť potom v každom ďalšom štádiu konania aj bez návrhu zastavený (R 21/1981). Jednou zo základných náležitostí materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je, aby v ňom bol vymedzený rozsah a obsah povinností, ku splneniu ktorých má byť exekúcia nariadená. Je tomu tak preto, aby vykonávací orgán vedel, čo vlastne má byť vynútené a aby nemusel až v priebehu vykonávacieho konania zisťovať, čo je obsahom uloženej povinnosti. Exekučný súd je oprávnený posúdiť, či rozhodnutie, ktoré sa má vykonať, ukladá povinnosti, ktoré možno vykonať, či je táto povinnosť konkretizovaná dostatočne a pod. Ak neobsahuje exekučný titul všetky predpoklady materiálnej vykonateľnosti je namieste návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť / podľa rozsahu materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu/.

11/ Sudca sa stotožňuje s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka dôvodiac, že pokiaľ v exekučnom titule absentuje údaj o intervale úročenia istiny úrokom z omeškania (t.j. ročne, mesačne, denne), je v tejto časti materiálne nevykonateľný. Nebolo možné súhlasiť s tvrdením oprávneného, že pokiaľ nie

je uvedený žiadny spôsob úročenia, v zmysle zaužívanej praxe sa prezumuje, že ide o úrok ročný (a poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 21Cob/349/2008 zo dňa 05.05.2009, ktorý rovnako dôvodil zaužívanou právnou praxou, pričom sa s tým stotožnil aj ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. III. 15/2010). Totiž podľa iného rozhodnutia Ústavného súdu SR (nálezu), sp. zn. III. ÚS 467/2010 zo dňa 01.02.2011, v ktorom bola riešená aj otázka intervalu úrokov z omeškania, nepovažoval ústavný súd záver exekučného súdu (v inom exekučnom konaní), že pokiaľ nie je uvedené, za aké obdobie sa úrok stanovuje (denne, mesačne, štvrťročne), jedná sa o ročný úrok, za správny, keďže tento neuviedol, čo pod obvyklou praxou rozumie (napr. odkaz na publikované súdne rozhodnutia a pod.), a preto postup súdu v exekučnom konaní vyhodnotil ako rozporný s procesnými zásadami a ústavnoprocenými princípmi (právna istota). Ani Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí bližšie nekonkretizoval publikované súdne rozhodnutia, ktoré by mali túto prax potvrdzovať.

12/ V zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 20CoE/156/2013 z 30.01.2014, si veriteľ peňažnej pohľadávky môže od dlžníka, ktorý je v omeškani s plnením peňažného dlhu, uplatňovať úroky z omeškania aj v menšom rozsahu ako je ročný úrok z omeškania, a to paušálnym úrokom z omeškania za celú dobu omeškania. Aj z vyššie uvedeného rozhodnutia vyplýva, že pokiaľ nie je uvedený interval, v ktorom má byť platený úrok z omeškania, nemožno bez ďalšieho prijať záver, že ide automaticky o ročný interval.

13/ Pokiaľ je povinnosť na zaplatenie úroku z omeškania formulovaná spôsobom pripúšťajúcim dvojaký výklad, a to ako určitý zlomok (vyjadrený v percentách) istiny, ktoré by povinný mal zaplatiť za celé obdobie omeškania alebo či ide o percentuálnu sadzbu ročnú ako to tvrdí oprávnený, taký nedostatok nemožno odstrániť v exekučnom konaní. V danom prípade nebolo možné dospieť k tomu, že ide o ročný úrok z omeškania, ani za pomoci odôvodnenia rozhodnutia, nakoľko z neho (odsek 11.) vyplýva len konštatovanie, že „...súd rozhodol tak ako znie výrok tohto rozsudku aj v časti uplatneného úroku z omeškania. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa, tak ako žiadal žalobca.“ Z uvedeného teda vyplýva, že výrok o uložení povinnosti zaplatiť úroky z omeškania nie je určitým z hľadiska posúdenia či ide o úroky o ročné, paušálne (príp. inak vyjadrené) a preto je v tejto časti materiálne nevykonateľný.

14/ Oprávnený, resp. jeho právny zástupca, mohol a mal výrok exekučného titulu, v ktorom absentuje údaj o tom, že ide na základe jeho tvrdenia o ročný úrok z omeškania, pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie postrehnúť. Ani po výzve exekučného súdu a niekoľkých predĺženiach lehoty na nápravu uvedeného nedostatku, súdu nepreukázal, že by požiadal pôvodcu exekučného titulu o jeho opravu (predložené podanie „Návrh na opravu rozsudku“ zo dňa 07.05.2019, nepreukazovalo, že bolo Okresnému súdu Bratislava II ako pôvodcovi exekučného titulu, skutočne doručené - chýba podacia pečiatka, prípadne iný dôkaz o jeho doručení). Exekučný súd nie je oprávnený výrok rozhodnutia, ktoré sa má vykonať, akokoľvek doplňovať alebo opravovať. Exekučné konanie je vykonávacím konaním, ktoré smeruje k vymoženiu plnenia v prospech oprávneného na základe formálne i materiálne vykonateľného exekučného titulu. Má prebiehať plynule a neslúži na naprávanie pochybení, ktoré sa vyskytli už v základnom konaní.

15/ Na základe uvedeného súd o sťažnosti oprávneného rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, teda sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.